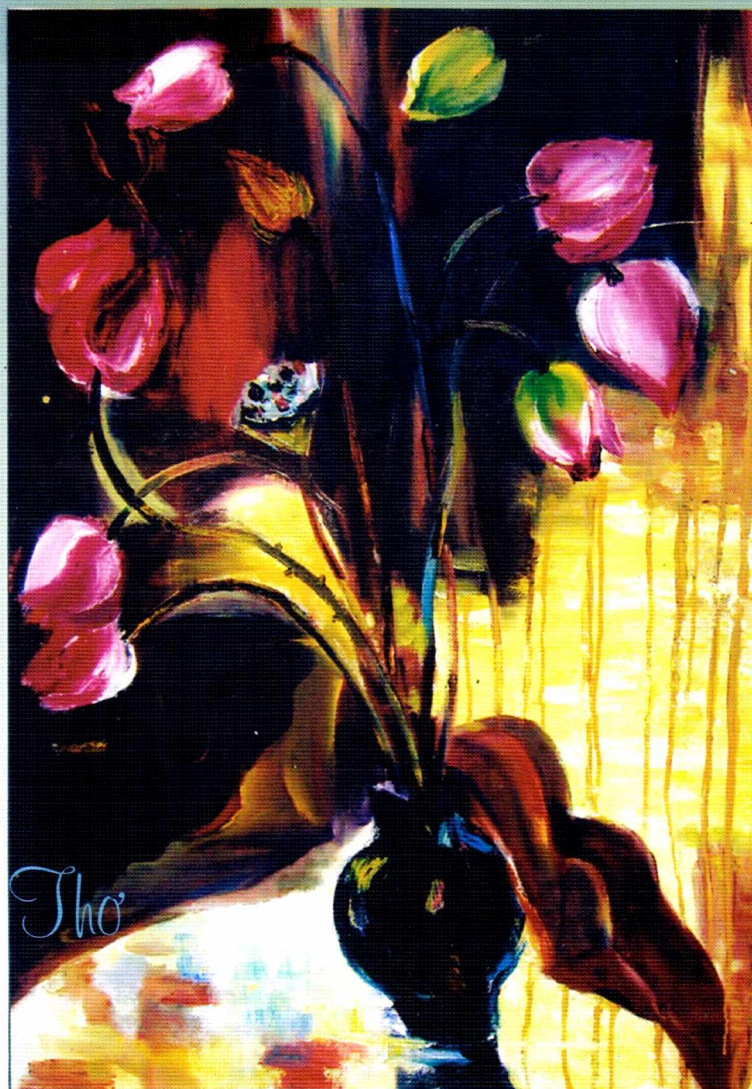

DC870
L452H

Lời hẹn hoa về

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

NGUYỄN THỊ THANH TOÀN

Quê: Phù Vân - Hà Nam

Hiện sống và viết tại Đà Lạt - Lâm Đồng

Tốt nghiệp Đại Học Văn Hóa Hà Nội

Hội viên hội Văn Học Nghệ Thuật Lâm Đồng

NR: 06 Huyền Trân Công Chúa - Tp Đà Lạt

Tel: 063.836 889

Mobile: 0919.585 933

GIẢI THƯỞNG

Giải ba (không có giải nhất) cuộc
thi thơ về Đà Lạt 100 năm
hình thành và phát triển

TÁC PHẨM IN RIÊNG

- GIÓ THÔNG, nxb Thanh niên 2000

- CHÙM MƠ MIẾN LẠNH

nxb Văn hóa dân tộc - 2000

Lời hẹn hoa về
Thơ

NGUYỄN THỊ THANH TOÀN

*Lối hèn
hoa về*
thơ

Thư viện tỉnh Lâm Đồng

DC. 526

SỞ VĂN HOÁ - THỂ THAO VÀ DU LỊCH
THƯ VIỆN TỈNH LÂM ĐỒNG

PHÒNG ĐỊA CHỈ

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN
HÀ NỘI 2007

THANH TOÀN - NHÀ THƠ CỦA SẮC MÀU

PHẠM VŨ

Thật khó tách được màu sắc rành rọt trong thơ của Thanh Toàn và trong tranh của Vi Quốc Hiệp. Chị làm thơ, anh vẽ tranh, làm thơ và viết nhạc. Hai anh chị sống cùng nhau trong một căn nhà đầy ắp *Thi* và *Họa*.

Màu sắc trong thơ của Thanh Toàn tràn sang, làm rực rỡ những bức tranh của Vi Quốc Hiệp, và ngược lại.

Màu đỏ của hoa gạo, hoa trạng nguyên; màu vàng của hoa cải, hoa mimôsa; màu tím của hoa bằng lăng, hoa xoan; màu trắng của mây, màu xanh của cỏ, của nước của mắt ai... cứ giăng đầy trong thơ của chị:

*"Tháng ba ơi rạo rực trời xanh
Đợi ai hoa trạng nguyên đáng đỏ
Biêng biếc hồ xanh mắt ai cười
Nhớ lắm tháng ba xoan tím đất..."*

THÁNG BA

Không chỉ trong một bài mà trong bài thơ nào

của chị cũng đầy ắp màu sắc khi chị vui thì màu sắc ánh lên rực rỡ, trong sáng đến hồn nhiên. Khi chị buồn, chị nhớ thì màu sắc chùng xuống, tím lại đến nao lòng.

Trong bài "Bến vắng" nhớ về Mẹ, chị viết:

*... "Rặng cúc tần dẫu lá vẫn xanh
Tơ hồng vàng quấn vàng ươm ngõ cũ
Hồ trong xanh in bóng dừa nghiêng
Cá bơi tung tăng đớp hoa bèo tím
Trúc vẫn xanh in bóng môi tình quê
Hoa gạo đỏ rụng đầy bến vắng...!"*

Gọi chị là thi sĩ của sắc màu thực chẳng không quá chút nào. Phải yêu lắm, phải thương lắm, phải sống đắm mình vào thiên nhiên, đắm mình vào đồng loại mới cảm được, viết được những vần thơ làm rung động lòng người.

*... "Góc phố xưa bằng lăng tím đôi
Cây sấu già ươm vàng mùa quả
Hương sen thơm ươm cốm đầu mùa
Vu vơ hát gì lá thu ơ
Mà bản nhạc rừng rừng niền nhớ!"*

MỘT THOÁNG HÀ NỘI

Cảm ơn nhà thơ của sắc màu. Xin trân trọng giới thiệu những bức tranh bằng thơ của Thanh Toàn cùng bạn đọc.

LỐI HẸN HOA VỀ

*Muôn sắc hoa bên đường rạo rực
Gió trở mình thảng thốt lá vàng bay
Run rẩy cúc quỳ trong sương sớm
Ấm áp vàng bé nhỏ mặt trời xinh*

*Tiếng chim hót trong ngần vang khóm lá
Ta băng khuâng lối hẹn hoa về
Hoa cúc trắng, cúc vàng dập dờu trong nắng
Tóc thề bay hoa liễu đỏ buông màn*

*Gió núi hương rừng bát ngát Lang Bian!
Đa Thiện, Đa Thành, Thái Phiên, Xuân Thọ
Tên vùng hoa vừa nghe đã nhớ
Đất mở lòng hoa thắm nụ hương say*

*Ai bỏ ngõ với sắc hoa nước bạn về đây
Từ Hà Lan, Đài Loan, Nhật Bản...
Hoa vút lớn như ước mơ chấp cánh
Như tình người vương quốc các loài hoa*

*Hãy bay lên sắc hương ngây ngất của hoa
Hối hả chuyển mình như ánh sáng
Festival hoa hòa nhịp với đất trời
Hội tình yêu các loài hoa khoe sắc thắm*

*Đà Lạt đẹp xinh như nàng tiên trong cổ tích
Nụ hồng tươi cùng thức với ước mơ
Ngọn lửa cao nguyên như tình người
Làng Bian ấm áp
Ta hẹn về hội ngộ những mùa sau.*

Mùa thu, 2005

Hương Sen - tranh sơn dầu

Tác giả Vi Quốc Hiệp

MỘNG MƠ MÙA XUÂN

*Hoàng yến là màu hoa tôi yêu
Màu hoàng yến màu áo xưa một thuở
Màu hoàng yến tan trong giọt mai bờ ngõ
Hoàng yến sắc mây tôi gặp ở cao nguyên*

*Tôi đứng lặng xem mây hoàng yến bay bay
Đón mặt trời mùa xuân thức dậy
Mườn mượt Đồi Cù cỏ non xanh êm
Dào dạt hồ xuân thanh tân dòng nước*

*Bông hồng vàng mơ mộng trước bình minh
Hoa ven đường như phập phồng hơi thở
Vạt cúc sẫm vàng đầm thắm đón xuân sang
Như màu áo thuở nào xuân tới*

*Như sợi tơ trời giăng giăng dát mỏng
Vàng mong manh nắng đông đánh trong mưa
Khắp ngả bồi hồi đào hồng thắm
Đón đả xuân gõ cửa mảnh đời tôi.*

Xuân Bính Tuất, 2006

MIỀN ĐẤT KHÔNG HOANG SƠ

*Miền đất ấy có bao giờ hoang sơ
Miền đất ấy các loài hoa đua nở
Hoa cúc muôn màng
Chẳng bao giờ quên đồi núi mênh mang
Phía bên kia
Thuyền trắng trôi yên ả
Dưới vòm cây
Hoa khế rụng bao lần
Anh có thấy chùm hoa tím không
Chiều hôm ấy rắc đầy trong sân và trên tóc
Hà Nội vào thu*

*Chưa đi bên anh trong chiều Hồ Tây
Em biết, có chiều vắng lặng
Ai đi tìm nhau khuấy động mặt hồ
Dấu chân mãi in trên đường nắng
Để hương sen Tây Hồ tỏa ngát tận phương em.*

HOA CẢI

*Hoa cải rắc trắng triền đồi mùa đông
Bôi rồi bên anh
Em như cây cải nhỏ
Nụ hôn nồng giấu mặt trong hoa
Hương cải còn vương trên tóc đến giờ
Anh tìm em, tìm hoa cải trắng
Những triền đồi
Có nụ xuân thơm ngát mùi hoa cải.*

CÂY GẠO LÀNG

*Đã bấy năm trời thăm quê mẹ
Xuân về hoa đỏ sáo hót vang
Thấp nén hương thiêng thăm mộ tổ
Bên gốc gạo xưa đứng cuối làng*

*Cây thẳng tắp gai xù xì không nhọn
Thân to ôm sải mấy vòng tay
Quả già tách vỏ bông trắng nõn
Những chiều cả gió ngõ mây bay*

*Mai rồi hẽ gặp mây xa xứ
Nhớ bông gạo trắng chốn quê này.*

THỨC CÙNG NÚI

*Xuân đã về
Tươi non lộc biếc
Nắng gió chan hòa mặt đất
Anh hát bài ca xuân
Suôi trong veo đáy mắt
Lời hay điệu tận buồn xa
Như suôi mãi miết hát bốn mùa
Nồng nàn nụ hôn của nắng*

Mùa xuân!
Khắp ngàn xa hoa đào hồng
Áo em thêu chỉ thắm
Đốt lòng về chợ
Khắp triền đồi núi
Bước chân, tiếng khèn gọi
Về chợ mùa xuân
Thức với núi trọn đêm
Ta khoe vòng lấp lánh dưới trăng
Lời chìm trong sương băng lạnh
Nghẹn trong nhau
Ta gói lời hẹn
Chợ sau.

Hà Giang, 1973

SLI NÚI RỪNG QUÊ ANH

*Núi rừng hùng vĩ của em ơi!
Cây rừng, con suối nương rẫy của em ơi!
Dáng em bằng cái nụ xinh rồi
Em đứng bên gốc mận mùa xuân*

*Đôi mắt em dòng suối xanh
Người con gái
Giỏi việc nương rẫy
Chăm chỉ thêu thùa
Có bao giờ ngơi nghỉ*

*Em chăm như dòng suối
Ngàn năm chảy không ngừng
Tươi nương ruộng tươi xanh
Cho mùa về mẩy hạt*

*Con chim rừng cũng biết
Nương lúa bời bời xanh
Trong gió thì thầm hát
Hẹn mùa vàng ấm no
Về em đó mà!*

*Hôm nay em xuống núi
Áo chàm xinh về chợ
Anh có đi cùng em?
Có nương rẫy đang chờ...*

*Nhà em có trâu mộng
Đôi chè búp non xòe
Hạt sương ngậm mơ màng
Bếp lửa hồng đợi đấy*

Bước chân em men rừng
Con suối rừng thân thuộc
Viên đá ở bên đường
Trăng đậu vào lấp lánh

Em muốn anh về cùng
Trăng rằm tỏa sáng đêm
Ngôi sao cũng quên ngủ
Anh thương em không nào?

A anh chàng thương!
Dẫu lội nhiều con suối
Vượt được những quả đồi
Ta cùng về nhau đấy
Bản làng em vui nhiều
Rượu mừng uống càng say
Trẻ con vui múa hát
Bên nhà sàn xinh xắn
Anh về cùng em!
Cái bụng nó ưng rồi.

Hà Giang, 11-1973

ME TÔI

*Khi tựa vào núi miên man nhớ đồng bằng
Khi no ấm con nhớ về quê cũ
Xưa có con đé, con chuồn và bầy chim làm bạn
Ruộng khoai chú cào cào nhảy nhót
Dưới sông thủy triều về tôm cá tung tăng...
Đó là nơi cố hương tôi!
Nơi mẹ một đời lội đồng chua mặn...
Gieo lúa, trồng ngô quần quật bốn mùa
Mẹ thân vạc oằn mình trong gió rét
Áo phất phơ mưa phùn, gió lạnh*

Một mình mẹ tần tảo nuôi con
Tạc vào tuổi thơ tôi là nỗi cô đơn
Cha đã hy sinh trước mũi súng giặc
Mẹ thay cha cơ cực một đời
Qua bao nhiêu giông bão của kiếp người
Gieo neo phận đời
Éo le số phận
Mẹ một mình chống chọi với đau thương!
Niềm tin chứa chan về ngày toàn thắng
Đời vui lên vượt mọi lầm than
Không còn nữa kiếp đời lưu lạc
Đắp đổi miếng cơm, manh áo kiếp người
Quê hương mình hết đau khổ, vui rồi.

HOA CẢI PHÙ VÂN

*Thương lắm quê nhà năm xưa ấy
Bãi phù sa đưa đẩy thủy triều
Cải và mẹ... mưa phùn lằm lũi
Những cánh cò trong gió bắc liêu xiêu*

*Cải thương mẹ nên hoa trở muộn
Kịp phiên áp Tết chợ bến sông
Mẹ sắm áo hoa, mua sách vở
Trọn đời con trong lòng mẹ mệnh mông*

Cát phù sa còn mãi dấu chân cha
Người du kích trước súng thù bất khuất
Chẳng ai biết vườn ta có căn hầm bí mật
Mùa hoa cải vàng cờ đỏ rợp đường thôn

Con về thăm bến sông xưa ấy
Hoa cải vàng thời con gái Phù Vân
Theo chân mẹ trồng khoai, trả đậu
Con lớn lên cùng những mùa xuân

Thốn thức nhớ bao phiên chợ Tết
Xóm làng ta tre rạ thân thương
Ấm giữa lòng con màu vàng hoa cải
Mẹ Phù Vân vẫn sáng soi đường.

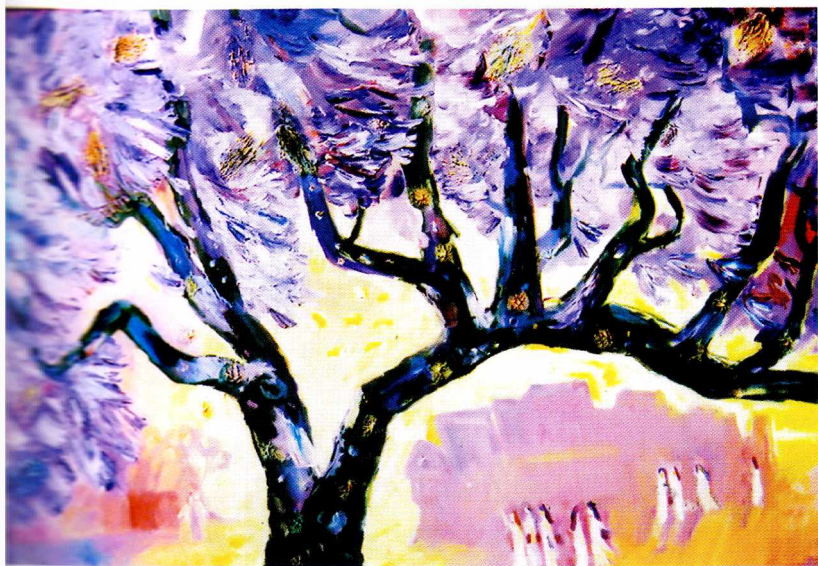
Phù Vân, mùa hoa cải 2007

MẮT PHƯỢNG VĨ KHÔNG NGỦ

*Đó là con đường nhỏ
Hoa gạo đỏ rắc hoài
Quấn quýt chân sáo sậu
Nhảy nhót bắt sâu khoai*

*Quê em làng nho nhỏ
Quyển rũ hương ngọc lan
Lớp học trong miếu cổ
Tiếng học bài riu ran*

*Đồng làng xanh tím tấp
Lúa làm đồng đưa hương
Chấp chơi chim chiến chiến
Soi bóng dòng mương xanh*

Phượng tím - tranh sơn dầu

Tác giả Vi Quốc Hiệp

Đầm làng sen thơm ngát
Gió rượi mát quanh đê
Lũ trẻ tắm sông Đáy
Trâu đưa nắng chiều về

No gió cánh diều giấy
Sáo trúc reo vì vu
Chi chút chùm vải đỏ
Bãi xa tiếng chim gù

Ơi! Khung trời ấu thơ
Mắt phượng vĩ không ngủ
Thức suốt cả mùa hè
Cháy lên màu phượng đỏ

Cha hy sinh chống Pháp
Mẹ nuôi lớn tình thương
Mùi nẫu sông áo mẹ
Em mang suốt thiên đường.

HƯƠNG VƯỜN ỒI

Kính dâng hương hồn liệt sĩ Phạm Quang Tuyến
Xã Phù Vân, thị xã Phủ Lý, tỉnh Hà Nam

*Thu chơm chớm về trên chùm quả
Rung rinh vườn ổi tiếng chim về
Nó nhảy nhót cành cao cành thấp
Ngọt ngào trong! Ồi tiếng chim ngân!*

*Con đường nhỏ xòa thơm hương ổi
Sắc thu vàng ánh lên màu quả
Sợi nắng thu vàng nhuộm tóc mùa thu
Em chênh chếch trăng thượng tuần lấp ló*

*Em giờ như về với ngày thơ bé
Ổi chín thơm, gió quay quắt đổi mùa
Bạn bè xum vầy... tíu tít ngày xưa
Loanh quanh sân cũng ắp tiếng học trò*

*Những mơ ước như chùm nắng đẹp
Mà chúng mình cùng tắm nắng sân trường
Nghĩa bạn ơn thầy một đời ghi tạc
Năm mươi năm rồi mãi đẹp tình thơ*

*Người xưa ơi! Tình anh là mãi mãi
Em của ngày qua đây ắp hương mùa
Ổi chín mọng trên cây đầu ngõ
Nao nao trong gót cỏ mềm chút thu xưa.*

Đà Lạt, mùa thu 2007

ÁNH MẮT MÙA XUÂN

*Hoa thắm ngát hương khắp đất trời
Hoa ven đồi cũng thơm ngát ngây
Mimôsa vàng ươm trái lụa
Biêng biếc hồ xuân ánh mắt như mây*

*Nụ xuân đã tràn căng nhựa sống
Để dâng đời bất tận nguồn xuân
Lời hẹn mùa xuân xao xuyến băng khuâng
Dặt dìu gieo niềm yêu tha thiết*

*Lời hẹn rộn ràng trao ánh mắt xuân
Cánh hoa đào rừng rực bừng nở
Nụ mai vàng hồn hậu miền anh
Đất cao nguyên hoa trái trĩu cành*

*Nụ cười trong nhau ấm áp mùa xuân
Nối vòng tay thương yêu đoàn kết
Tới chân trời ấm no hạnh phúc
Lời ca căng tròn ta đi tới tương lai!*

Đà Lạt, xuân 2005

PHƯỢNG XUÂN

Cảnh phượng đã bừng lên sắc tím
Xuân dịu dàng biếc lạ màu mây
Xuân khẽ khàng phơi từng chùm hoa nhỏ
Xuân ơi! Xuân chín đến mấy tầng
Đẻ Đà Lạt bốn mùa tươi đẹp
Lang Bian! Mây núi điệp trùng
Xón xang hồ xuân thiên nga xúng xính
Đôi bờ xanh bóng liễu xa mờ
Chiều lắng trôi êm đêm
Lòng bồi hồi nhớ đường tím phượng
Rừng rừng phượng giăng mắc mộng mơ
Biết là xa rồi đôi mắt phượng
Biết là thơ vấp vào mắt phượng
Phượng cứ tím lưu ly tình thơ ấy
Đà Lạt trong tôi xuân đã dâng đầy.

Đà Lạt, xuân 2004

THƯƠNG MUỖI NGÓN TAY CHAI

*Vườn anh đầy hoa tím
Em qua ngõ sáng, chiều
Ấm hôn mình hoa ấy
Hương biết nói lời yêu*

*Ngày ngày em qua ngõ
Chẳng tham quả, chín sai
Em thương người chăm chỉ
Thương từng ngón tay chai*

*Da xạm nắng, xạm gió
Từng giọt giọt mồ hôi
Từng tác đất anh xới
Cho vườn xanh biếc chồi.*

HỒN QUÊ

*Vẫn hương xưa mộc mạc tình khô
Một ánh nhìn thôi cũng thấu rồi
Một bát nước vối tay mẹ rót
Chén nước nồng xanh sườn ấm lòng
Con đi suốt con đường gian khổ
Ngậm ngùi lòng thương một nắm mộ nghèo
Lâu lắm con chưa về hương khói...
Đời mẹ đơn côi con cút côi!
Mẹ đã về trong từng giấc mộng
Gương dịu hiền nâng giấc con đi
Như dòng sông hai bờ bồi lở
Con ôm trọn mình phía khuyết đau...
Cho bên bồi tràn dòng sữa mẹ
Con hiểu biển trầm luân không đáy
Con đón đau ngậm hết bể sâu
Vẫn hy vọng một ngày bừng sáng
Con mang hơi áo mẹ nâu sồng
Nhuộm đời con hương xưa của mẹ.*

Đà Lạt, xuân 2004

MỘT THOÁNG HÀ NỘI

*Vừa chớp mắt đã gần Hà Nội
Ơi! Thăng Long tôi hằng thầm gọi
Hong Hà ơi dòng sông yêu dấu
Nuôi đời từng hạt đỗ phù sa
Và những cánh buồm nâu no gió
Mía, ngô xanh sóng hát đôi bờ...*

*Trang thân thoai, mũi tên thành cổ
Nét sử vàng ngời sáng Thăng Long
Nắng trải lụa mùa thu tháng Tám
Nắng Ba Đình gieo bước ta đi
Bốn nghìn năm trẫm hùng sông núi*

hoa cúc đồng tiền

Arcryc

Góc phố xưa bằng lăng tím đội
Cây sấu già trút vàng mùa lá
Hương sen thơm trong cốm đầu mùa
Vu vơ nói gì lá thu rơi
Mà bản nhạc rừng rừng niềm nhớ

Hà Nội ơi tươi nguyên tình ai
Sóng hồ Gươm ngàn năm xanh mãi
Lá me nào rợp bóng tuổi hồng
Ký ức còn vương hương hoa sữa
Từng trang Kiều trong gót thu vàng
Đào Nhật Tân chúm chim mùa xuân

Cỏ hoa may dùng dằng đàn lối
Lửa Tây Nguyên rực hồng đêm hội
Chấp chới ngàn sao kỳ diệu bay
Lòng ghen thăm gọi tên Hà Nội
Bên mimôsa thương lắm hoa đào.

Đà Lạt, 3-2002

KHOẢNG TRỜI CÚC QUỲ

*Xào xạc cúc quỳ thu cao nguyên
Mây xanh trong lả lơi giăng mắc
Xưa mùa trâu thơm cau đến hạt
Trôi giữa đời khao khát lời ru*

*Giữa mênh mông bình nguyên cúc quỳ
Hoang dã gió, hanh heo sắc nắng
Ngai ngái mùi nhựa thông gió thoảng
Phấn thông vàng thấm sương nắng cao nguyên*

*Nỗi nhớ cố hương đau đáu trong lòng
Nhớ quê nghèo thôn thức từng giây phút
Khi ngô gởi bẻ bông sinh nở
Lúc sông mùa nước ngấn phù sa*

*Mê mẩn vàng mùa lúa quê ta
Thân mẹ gầu sòng tát nước
Ôi cánh cò bay trong giông gió
Một kiếp người như vạt phù du*

*Ta trở về hư thực bình nguyên
Trăng gởi mùa sinh hay cúc quỳ đón đợi
Vàng điệp khúc vàng miên man lạc lối
Như là thơ bỏ bùa và ú tim ta...*

Đà Lạt, thu 2007

CÓ MỘT LOÀI HOA

*Khi hoa tím bìm bìm giăng lối
Gió bắc về xào xạc lá khô
Hoa mùa đông đọng đầy mật ngọt
Con đường dốc dáng ai thấp thoáng*

*Dẫu đông qua sẽ còn trở lại
Có đôi lần con tim đắm đuối
Khoảng xa nào? Bão táp mưa sa*

*Biển xa xanh ngàn đời sóng hát
Dấu tình trong đợt sóng nhớ bờ
Em ngỡ mình đuổi trong sóng gió
Sức nhỏ nhoi giữa bão cuộc đời*

*Lại là lúc thuyền anh cập tới
Chưa trọn niềm mơ có tình anh...
Xuân muộn mằn hắt xuân nhớ anh
Gió thì thâm chuyển mùa ấm áp*

*Hoa khoe sắc tràn lan mặt đất
Có một loài hoa ngọt ngào hương
Cứ thầm nở mỗi khi xuân đến
Dệt niềm mơ nở tặng riêng anh.*

Đà Lạt, 12-2002

ĐĂNG

*Là chiều ấy đăng nghẹn bên anh
Là chiều ấy có câu thơ lúng liếng
Là đêm có chùm sao lung linh nhỏ
Lấp lánh cùng thơ bay
Ngơ ngẩn đậu áo anh...*

*Nhớ tuổi thơ bắt đom đóm đêm
Mắt trong mắt long lanh giọt lệ
Này đăng ơi! Thơ đã đông đầy
Vẫn khép lòng mình tôi nhấm trái sim rơi!*

Đà Lạt, 10-2002

BÌNH MINH MIỀN ANH

*Ồ! Miền anh xa thăm nghìn trùng
Mây quyện mây, gió ru gọi gió
Chùm chuông ngọc xanh trong mắt lá
Mimôsa quăn quýt nhành thơ...*

*Nắng vàng mơ nên hoa hồng thơm ngát
Biển xanh bình yên, sóng mắt Người Thơ
Tha thiết giọng anh, lạnh lốt tiếng chim
Em nhớ mãi miền anh đầm thắm*

*Là khoảng mơ lá biếc bốn mùa
Là bàn tay giữa chên vên ngược dốc
Ngọn gió mềm ngơ gác lá mùa đông
Là nơi hồn thơ ấm áp bình minh.*

Đà Lạt, mùa thu 2002

DẠP DÌU MÙA XUÂN

*Sắc mai vàng tô điểm vườn xuân
Búp non tơ tách vỏ nảy mầm
Chim lượn bay nghiêng nghiêng đôi cánh
Báo tin xuân đang đến gần*

*Xuân chùng lướt nhẹ trên búp lá
Phảng phất hoa đào gió đông đưa
Mâm ngũ quả thắm đẫm hồn mưa nắng
Chín thơm rạo rức đón mùa xuân*

*Như là xuân nhích lại gần ta
Lá như lá thức chờ sương đậu
Nắng như nắng dẹt bầu trời xuân
Hoa như đua nở hồng mặt đất*

*La đà trời đất dập dìu xuân
Lòng ta náo nức đón xuân Hồng!*

Xuân Bình Tuất, 2006

MIMÔSA

*Nơi có dòng sông sương hiền hòa
Gió thung lũng thổi qua thời gian
Mimôsa mơ màng
Hương ngan ngát dịu dàng
Bên chặt một màu vàng
Tôi gặp khoảng trời ấu thơ
Những triền đồi bình yên
Đưa tôi về quá khứ
Hồn ủ trong hương cỏ
Ấm áp bàn tay mẹ vuốt tóc con
Đà Lạt của Mimôsa
Mimôsa của Đà Lạt
Lá dát ngọc trong nắng vàng
Câu hát "Mimôsa..." lấp lánh.*

NHUY XUÂN

*Hoa cúc vàng ươm nở khắp vườn
Mùa xuân nắng ấm gió mơn man
Khắp đồi núi đến miền thung lũng
Niềm vui bất tận đã dâng tràn*

*Trước ngô hoa đào hồng chớm nở
Mà nhụy xuân đã thấm làn môi
Mùa vui cứ đến như trả hội
Anh dắt em từng bước thẳng thềm*

*Ơi hạnh phúc! Đơn sơ giản dị
Suốt cuộc đời ta vẫn khắc khoải tìm
Dẫu biết đông qua là xuân đến
Mà tim ta vẫn náo nức chờ mong
Ôi mùa xuân! Mùa xuân kỳ diệu
Thấm đẫm hồn ta ngây ngất hương.*

CHO CHIỀU

*Màu tím thơ dại của hoa bìm bìm
Màu đỏ thiết tha hoa trạng nguyên
Nắng vàng dè dặt chiều hôm ấy
Cho chiều chậm chậm níu chân em.*

ĐƯỜNG XUÂN

*Con đường có cúc vàng rắc lối
Khoảng trời bồi hồi mây ngũ sắc
Cánh rừng xuân trong veo suốt hát
Cánh đồng xuân đất mới sẫm nâu*

*Phơi phới mùa xuân nắng vàng sân
Thơm nồng vui mới nhà vừa dựng
Ấm no đã về tận buôn xa
Đảng mẹ hiền ươm hạt gieo mùa*

*Mai anh đào thắm hồng mặt đất
Trời trong xanh rải cánh chim câu
Nụ đào xinh bịn rịn mai vàng
Ơi chim S'ling! Trong ngân hót...*

*Lòng vui như cánh én mùa xuân
Vẳng tiếng hát người trai sơn cước
Xuân cao nguyên tỏa ngát hương rừng
Đường mùa xuân hạnh phúc niềm tin.*

Đà Lạt, xuân Quý Mùi, 2003

KHÚC TÂM TÌNH

*Em về cùng anh miền cao nguyên
Nơi có những triền đồi yên ả
Nơi không có mùa hè nghiệt ngã
Và khoảng trời xứ sở rất xanh
Chim s'ling ngơ ngác chuyênh cành
Hồn quê hương rượi xanh trong câu hát*

*Suối hát, thông reo lắng khúc tâm tình
Anh cười hiền: Ngành Văn hóa Thông tin!
Chẳng giản đơn "cờ, đèn, khèn, trống..."
Phải bằng cả trái tim nhiệt huyết
Có điều gì cao quý thiêng liêng
Cứ xao xuyến trong tim ta đó
Thầm nhắc khi ta gặp gian khó
Người tuyên truyền chân lý Đảng, niềm tin
Tiếng công chiêng rộn rã thôn, bản
Làng văn hóa lòng dân phơi phơi
Vui rõ ràng ánh mắt mùa xuân*

*Hoa và em đi vào ngày hội
Trời cao nguyên như ngọc biếc xanh
Festival hoa muôn màu khoe hương sắc
Thấm hồn thiêng đất trời Đà Lạt
Mảnh đất anh hùng mảnh đất kiên trung
Những chiến sĩ vì quê hương bất tử
Cho hoa thơm, trái ngọt, đất lành
Ánh bình minh ngời sáng lung linh
Gạn đục, khơi trong giữ gìn bản sắc
Để niềm tin vững trong những con tim
Măng đã mọc từ rừng đại thụ
Nắng mùa thu đan sợi óng vàng
Khúc quân hành giục dã bước chân.*

YÊU THẾ MÙA XUÂN

*Ta yêu thế con đường hoa Đà Lạt
Hoa tươi xinh như trầu mến nhìn ta
Hoa cúc vàng bịn rịn lời hẹn
Mimôsa là bản tình ca
Nụ hồng xinh ngát hương Đà Lạt
Nữ hoàng thắm đỏ, lộng lẫy đêm hội
Sương sữa đậu, từng cánh hoa mỏng
Có con chim kiếm cỏ khô làm tổ
Có bông hoa bên cửa sổ đưa hương...
Mùa xuân xốn xang có bao điều lạ*

*Ơi những tên hoa rạng rỡ sắc hương
Muôn màu hoa lung linh theo sắc nắng
Tươi tắn, hiền dịu như người Đà Lạt
Thâm lặng mến khách hiền hòa*

*Hoa bên người, người thì thâm cùng hoa
Chỉ có ở đất này mới gặp
Tâm hồn người đã quyến mỗi sắc hoa
Đất trời giao hòa nên Đà Lạt mơ mộng
Hoa đi khắp bầu trời Âu, Á
Hoa vượt đại dương để đến bên người*

*Gió chuyển mùa đại ngàn xao xuyến
Cúc quỳ ơi! dấu là hoa đại
Trải màu vàng ấm áp cao nguyên
Đà Lạt đẹp bình yên quyến rũ
Hoa đào, đôi thông miền sơn cước
Nắng cao nguyên óng ả vàng mượt
Hồ Xuân Hương gió như ru lũ khách
Những con đường hoa theo gót ta về
Yêu thế con đường hoa Đà Lạt
Hoa muôn màu như pháo hội xuân ca
Hoa mai vàng bên đào hồng thắm
Yêu thế mùa xuân đang vẫy gọi ta.*

Đà Lạt, xuân 2005

THUNG LŨNG TÌNH YÊU

*Ai đặt tên Thung Lũng Tình Yêu
Đường đôi hoa dại rắc ven đèo
Những tên hoa này em chẳng thuộc
Chỉ thấy mùi hương ngan ngát theo*

*Hồ xanh thuyền bơi xa vút xa
Đôi xanh, dù tung muôn sắc hoa
Từng đôi thấp thoáng đôi cao thấp
Mây yêu, người yêu, thung lũng yêu...*

*Ai mãi miết tìm dấu chân xưa
Tình yêu vĩnh cửu đến tận nay
Dấu thành đôi, thành mây, thành suối
Quyện bên nhau tang bóng gió say*

*Mai về biển mang tình huyền thoại
Biển nhớ rừng thảng thốt sóng trào
Rừng thốn thức vầng trăng vành vạnh
Thung lũng nào tên gọi: Tình yêu!*

Đà Lạt, mùa khô năm 2000

DIU DÀNG

*Xuân ngợp biếc đất trời
Ươm anh đào trong nắng
Vườn mẹ quất đỏ thắm
Từ tình xuân phương nao*

*Hồn vọng sắc trời cao
Lòng mát đầm hơi đất
Ủ hồn thơ chân chất
Nghe ấm áp tình người*

*Như cây hồng sương phơi
Thân khẳng khiu lá vàng
Cuối đông đậu một quả
Như là trái tim hồng*

*Khát từng khắc xuân ơi
Tình xuân dâng trong gió
Hồn ai gieo sắc đỏ
Trái hồng – tim căng tròn.*

TRÁI TÁO THIÊN ĐƯỜNG

*Trời vẫn xanh màu xanh từ nguyên thủy
Đất từ thuở hồng hoang đã mát rồi
Ta lạc vào vùng ánh sáng của trăng
Ta không đuối chân trong dòng suối thiên thần
Giọng hát vẫn quyến rũ mê hồn
Ồ! Lại là những trái táo thiên đường huyền hoặc.*

BÀI THƠ THÁNG BA

*Tháng ba ơi! Rạo rức trời xanh
Đợi ai hoa Trạng Nguyên rắng đỏ
Biêng biếc hồ xanh mắt ai cười
Nhớ lắm tháng ba xoan tím đất
Thơm nức nỏ quê ngan ngát hoa
Và ai hiền như là bông lúa*

*Đã quen, bao lần tim hóa đá
Mà ngọn gió tháng ba sao lạ
Đêm trăng này hoa đại xôn xao...
Dẫu chỉ là mơ vẫn ngọt ngào
Bỗng gặp tim thơ hoa chợt nở
Hồng hoa tim lại nở cho thơ.*

Đà Lạt, 3-2002

KHÚC HÁT MÙA XUÂN

*Làn gió xuân tràn về
Lòng xốn xang mong chờ
Một mùa xuân đắm say
Kìa mắt anh mơ màng
Về phương xa mùa xuân
Đàn én chao nghiêng bên thềm
Niềm vui lâng lâng suốt hát
Mắt anh như đợi và hẹn em đắm thắm
Mùa xuân là nụ hôn nồng ấm
Cả đất trời rạo rực vào xuân
Ngon gió nào làm bay mái tóc em
Phút lạ lẫm giữa trời sao đầy đặc
Mơ màng ngon cỗ ngậm sương
Sức diêu kỳ trong tim trao nhau
Mềm sóng trong lòng đất thâm nở
Những sóng trào dâng ngực biển triều êm
Xuân! Xuân ào gõ cửa
Thành phố áo hồng đào rực thắm
Cho ta nhận đóa hoa từ ngực đất – mùa xuân.*

LANG BIAN - XỨ SỞ TÌNH YÊU VÀ NỖI NHỚ

*Em ngắm trời xanh trong mắt anh
Từ đỉnh Lang Bian hùng vĩ
Nơi bốn bề mây trắng bông bênh
Lang Bian tỉnh khôi trước bình minh
Thành phố trăm năm rất trẻ
Nơi có ngàn bông hồng nở hé
Mimôsa vàng gọi mùa thu sang*

*Đôi lại đôi cỏ xanh mơn man
Con đường dốc, thảng giềng anh đào nở
Tình yêu không lời
Cánh phượng tím băng khuâng
Từng đàn én riu ran tìm tổ ấm
Nơi em gần gũi say trời thăm và anh*

Lớp lớp mái nhà hồng tươi gương mặt
Nhà ai vừa dựng giữa tầng cao
Nơi bạt ngàn thông xanh dập dềnh mây trắng
Đà Lạt bình lên nắng long lanh
Cho tóc em dài thướt tha chiều ấy
Nơi ta gửi lòng theo sóng hồ xanh

Chiều dần buông
Từng làn sương mỏng
Thành phố về đêm lấp lánh sao trời
Em ngắm từng chùm sao – phương anh
Vội nhớ những ngày xa vắng đặc
Ngọn gió qua đây hương cỏ ngọt ngào
Nơi ta đuối mắt vùng Lang Bian bát ngát
"Lăng quả thông" rơi... rơi

Lang Bian!
Lang Bian! Âm hưởng ngân vang
Như suối reo, sông nguồn cùng hát
Như trăng sà xuống tắm cùng em
cô gái K'ho bên thác

Tự thuở nào vẫn nét đơn sơ
Anh sẵn sẵn, em lên nương, dệt vải
Lửa bập bùng nhịp đập của thời gian
Tất cả từ ngọn nguồn Lang Bian
Cho cuộc đời xanh
Hạt gạo thơm hương đất
Em ngắm sao trời trong mắt anh
Và những sắc hoa rắc trên thành phố.

NÉT THU

*Không có Mimôza trong sương
Ta dâng nhau mùa quỳ tiễn biệt
Tiếng chim non riu rít mái nhà
Nắng ban mai ấm hồng đôi má
Mùa thu ơi dịu dàng thế bao giờ...*

*Đóa hồng vàng thắm đắm sương đêm
Vừa thức dậy trong bình minh mới
Xôn xao khắp nẻo
Tung tăng trẻ đến trường
Ôi con đường Mùa Thu*

*Đại lộ thanh thang hồng gạch lát
Những cây xanh đang vươn những mầm non
Ôi mùa thu ngọt ngào kỷ ức
Phía non xa mùa xuân đã nảy chồi.*

Mùa thu 2001

NHỚ

*Mây trắng trời Nga mây trắng bay
Mây cuộn lòng tôi nhớ dân đầy
Vương vấn chiều hoàng hôn Đà Lạt
Gửi lòng về hoa tím thơ ngây
Rủ rít chim ca rừng dương vàng
Nước Nga chín ngọt cành táo đỏ
Chiều vàng lưu luyến chiều vàng rơi.*

Matxcơva, 10-1985

KHÚC CA THÀNH PHỐ HÒA BÌNH

Ở Nga

Tôi gặp

Những con chim đậu trên xe nôl trẻ thơ

Những cánh chim tự do bay không ai rình bắt

Trong rừng cây bạt ngàn mênh mông

Bầu trời Matxcơva xanh thắm lạ lùng

Từng bầy chim ríu rít về đậu bên cửa sổ

Sáng sáng ùa ra tắm nắng đón bình minh

Ở Matxcơva thành phố đẹp như mơ

Thành phố nâng bước trẻ thơ

Và dáng trâm ngâm những lâu đài cổ

Nơi Lênin ngàn năm còn đó

Tỏa ấm trái tim Người

Bài ca "Chiều Matxcơva" ngân xa

Âm vang không tắt

Tôi chạm môi vào mùa thu nước Nga

Một mùa thu chín ngọt

Và hít thở chặt căng lồng ngực

Hương cỏ hoa nước Nga
Lòng rừng rừng câu hát tự ngàn xưa
Nhớ người trồng cây khi ăn quả
Câu ca dao Việt Nam đơn sơ
Trong lòng nước Nga rộng mở
Nhớ mẹ Việt Nam dặt dìu lời ru
Dòng sông, con đò, bến nước
Nuôi con lặng thầm năm tháng
Người dắt con đi
Trong nắng ấm Tháng Mười

Tôi ngỡ ngàng trước mùa thu nước Nga
Một vầng trời rực rỡ
Mái tóc vàng người con gái Nga
bồng bênh bông tuyết
Như vẫy gọi trái tim mơ ước
Từ trăm ngả về đây
Trong lòng bạn nước Nga
Niềm vui ánh mắt chan hòa
Thật dịu dàng và bao thân thuộc
Một trời thu vàng
Rực cháy ở trong tim.

Matxcova, 10-1985

ĐÀ LẠT BAN MAI

Đà Lạt

Đêm nay

Gió nhẹ ru

Cỏ hoa say

Giấc nồng

Đà Lạt

Sương buông

Đêm chùng xuống

Tĩnh lặng
Cỏ hoa xao xuyến...
Đà Lạt đêm trắng mơ
Cành liễu thướt tha ven hồ
Sóng nhẹ xô
Vầng trăng lúng liếng
Đùa trong mây
Lá thu
Xào xạc bay...
Cao nguyên dịu êm...
Em chỉ cách xa anh
Một vùng hoa hồng
Một làn sương giăng
Với Đà Lạt đêm nay
Đã rạo rực ban mai.

THU VỀ TRÊN THÀNH PHỐ BÔNG HỒNG

*Những triền hoa dài theo sắc nắng
Đà Lạt cùng em về phía mùa xuân
Lòng rưng rưng nhớ thành phố Bông Hồng
Nhớ chiều thu hoàng hôn rắng tím*

*Có tiếng hát ngọt ngào dịu dặt
Sâu lắng mượt mà êm đềm bình minh
Thiết tha ngân lên
Từ thành phố Bông Hồng
Miền đất ấy, biển biếc xanh trong đáy mắt
Làn môi thơm hương lúa bồi hồi
Thu lay động hoa sữa bừng thức*

Một khoảng trời miền Trung
 hoa sữa mơ màng hương ngát
 Trong ngàn thu ùa vào xứ Bông Hồng
 Ta dùng dâng trong hương thu và câu hát
 Biển lấp lánh thuyền trắng sóng sánh
 Ngàn Hà chuyển choáng theo con sóng
 Thả ngàn sao lung linh dòng Nhật Lệ yêu thương,
 sông huyền thoại
 Ta theo biển thì thâm nhĩ thổ
 Vì mặn mòi thấm tận mạch tim...

Quảng Bình, Đà Lạt
10-2004

BẾN VẮNG

*Đợi làm chi khi thuyền không về bến
Kỷ niệm đau nhức nhói trôi về...
Lời hẹn ước xin đừng nóng vội
Để một đời con gái chông chênh
Rặng cúc tần dấu lá vẫn xanh
Tơ hồng vàng quấn vàng ươm ngõ cũ
Hồ trong xanh in bóng dừa nghiêng
Cá bơi tung tăng đớp hoa bèo tím
Trúc vẫn xanh in bóng môi tình quê
Hoa gạo đỏ rụng đầy bến vắng...
Tìm quên đau khi giặt áo ở hồ xưa...
Gặp làm chi khi thuyền không về.*

Phù Vân, 1970

CON TRÂU ĐỒNG CHIÊM

*Đồng chiêm lúa xanh
Đồng chiêm gió mát
Con đê uốn khúc
Đàn trâu đứng đỉnh
Nợ cỏ về chuồng
Ăn thêm gánh rơm
Mai ra đồng sớm...
Đồng xa đồng gần
Bóng trâu nhòa nắng...*

Trâu ơi! Ngoan lắm
Không ăn lúa đâu
Nó gặm cỏ vược
Mọc ở bờ đê
Cùi cùi cày bừa
Cả năm không nghỉ
Chiều mai ngày nghỉ
Giong trâu đi tắm
Ở tận thung mười
Dòng thung xanh mát
Ồi chín trắng phau
"Ồi trời thả xuống
Một rừng tự nhiên
Ai hái cũng được..."
Em gánh củi đầy
Trâu no đầm nước
Giong ruổi đường làng...

ĐÓN ÁNH SAO RƠI

*Đêm nay từng chùm sao như soi vào riêng tôi
Tôi một mình đón sao sáng lạ
Ngôi sao của tôi đang rơi lã chã
Tôi xòe tay đón sao trời
Cõi lòng như dâu bể trùng khơi*

*Tôi một mình đón ánh sao rơi
Gục đầu vào quạnh hiu nhớ thời niên thiếu
Một thời ấu thơ xa xôi
Mẹ của tôi bốn mùa lam lũ*

Mẹ của tôi gầy như nhánh lúa
Mẹ giang tay như muốn đỡ cả sơn hà
Thay cả phần cha tôi đi đánh giặc không về
Mẹ tất bật như là ánh nắng
Mẹ đã thắng tử thần giành giật được con

Mẹ vĩnh viễn xa khi con tuổi đại khờ
Ôi! Có phải đêm nay mẹ đã tan vào ánh sao
sáng rạng
Đỡ nâng con như tuổi ấu thơ
Từng ánh sao rơi vào mái tóc con đầm ướt
Ánh sao soi thấu tim như ấm lạ
Như thoảng hơi mẹ hiền lệ thấm vào thơ con!

Đà Lạt, xuân Đinh Hợi 2007

BÊN HỒ VỚI CHỊ XUÂN HƯƠNG

Viết tặng một người bạn

*Đêm xuân chỉ có một mình
Hồ xanh Đà Lạt lung linh sao trời
Khát khao chờ tia sáng rơi
Cho em bên cạnh một người em thương*

*Muôn đời hoa tự hồ hương
Em soi vào chị thấy gương của lòng
Tự trách mình kiếp long đong
Chồng riêng vẫn chịu lạnh lùng năm canh*

*Thà không... mà có cũng đành
Tình yêu? Em hỏi trời xanh xoay vần...
Con tim hóa đá bao lần
Chẳng chung chồng vẫn chịu phần đơn côi...*

*Hồ xuân mát rượi hương trời
Ai ngồi đón ánh sao rơi xuống lòng...*

TÌNH ĐÁ

Đá lặng thầm bên đá

Như tình em bên anh

Bao đắng cay, ngọt ngào, giông bão

Đá nằm bên đá ngàn năm.

NÉT XUÂN

*Em về với đôi thôn thơ mộng
Rớt trên cành chiếc lá vàng trao
Ô xuân chín rụng đầy trên tóc
Mung lung hồng ngây ngất hoa đào.*

Đà Lạt, xuân 2006

ANH LÀ MÙA XUÂN VĨNH VIỄN

*Hôm qua anh hẹn em dưới hàng cây
Giờ em đến, một mình một bóng
Tìm chẳng thấy chỉ thấy tên trên bia mộ
Mới hay anh vẫn đi, về...*

*Anh hẹn em ta gặp ở Thủ đô
Hà Nội - đầu cầu Thê Húc
Đến nơi
Không thấy anh
Còn đó, đèn Ngọc Sơn lung linh soi bóng
Và Tháp Rùa cổ kính*

*Anh hẹn em bãi biển Đồ Sơn
Khi em đến chỉ còn sóng hát
Dấu chân xưa... sóng xóa đi rồi
Chỉ còn trăng và biển ru nôi...
Anh đã đi rất xa...*

*Em như đứa trẻ bập bẹ đánh vần
Tên anh
Rực rỡ trên bằng Tổ quốc ghi công
Anh trong em
Mùa xuân vĩnh viễn.*

7-1988

MẶN MÀ TÌNH XUÂN

*Dòng nhựa mùa xuân chuyển về búp lá
Những non tơ mầm sống cuộc đời
Bát ngát cánh rừng thay lá xanh tươi
Cuộc sống đang trào dâng cuộn chảy
Những dòng sông xuôi về biển lớn
Mùa xuân mệnh mang đầy ắp đời người
Trời xuân trong xanh
 như nghiêng bóng gương soi
Xuống từng cuộc đời rất đều, rất thực
Nước mắt, nụ cười, khổ đau, hạnh phúc
Xuân dang tay đón đỡ giữa đời
Nét hương trầm mong thấu đến cao xanh
Ơn trời cho hưởng xuân đẹp nhất
Xuân mận mà từ nụ cười ánh mắt
Tự đáy lòng ấm áp mùa xuân.*

Đà Lạt, xuân Đinh Hợi, 2007

BÌNH MINH Ở ĐÔI CÙ

*Vàng trắng như ẩn trốn
Cánh én liệng đôi nghiêng
Những đoàn thông chống gậy
Đứng đón mặt trời lên.*

VĂN CẢNH

*Bỗng gặp khu rừng già ở đây
Cho chim bay về làm tổ
Đầm Liên Trì xanh mơ màng
Mây lang thang trôi về soi gương*

*Bầu trời chiều nay lúng liếng tự bao giờ
Lạ lòng liễu không rủ
Ai nhuộm màu vàng cho cây trúc nhỏ
Mà vàng chiều, vàng ánh nắng qua đây.*

XA ANH

Xa anh

Mùa đông

Gõ cửa

Hồn em

Bên thềm

Rêu phong

Cánh liễu

Lã chã

Rơi

Gió bắc

Em đèn khuya

Một bóng

Gà gáy

Canh ba

Cánh rừng

Đã thức

Xa anh

Nước mắt em

Hóa giọt sương

Đọng trong cánh hoa

Thêu trên gôì

Xa anh

Em như cánh-én-mùa-đông.

HƯƠNG BẢO LỘC

*Gió thoảng xa đã thấy thơm rồi
Thơm từ hoa lá đến môi tươi
Và đây giọng hát nghe dịu ngọt
Hương trà còn đọng ở nét cười*

*Mới trải qua mùa khô tận gốc
Mà mùa này xanh ngát đến chân mây
Những đàn ong cũng bay mỗi cánh
Lạc đường trong hoa trắng cà phê*

Trời Bảo Lộc màu xanh biêng biếc
Đường ẩm no mở đến tận thôn buôn
Không còn nữa những ngày đói khổ
Cây trà thơm mà ngơ ngác tủi buồn

Ngàn dâu biếc vừa vào mùa hái
Tắm lụa nào không đầu nhói lòng tằm
Mặc áo lụa tơ mà lòng bối rối
Có anh rồi anh gỡ mối sầu đằm

Rời Bảo Lộc mà lòng cuộn thác
Nhuỵ Đạm Ri thấm đất tình người
Với Bảo Lộc đêm nay như có hẹn
Những ngàn sao thao thức suốt đêm vơi

Ngày mai phải xa rồi Bảo Lộc
Đêm hương còn vương mãi những môi cười.

QUÊ EM

*Quê hương em đó có rừng mơ
Có mẹ của em vẫn ngóng chờ
Có rặng tre xanh xanh xòa tóc
Xuống dòng sông Đáy chảy mộng mơ*

*Anh có về quê em Phù Vân
Mùa này dẫu mưa vẫn còn xanh
Dẫu giàn hoa lý chưa ai hái
Ngõ, vườn rêu phủ kín phong xanh*

*Mời anh về quê em Phù Vân
Con đường cát bỏng, bãi mía xanh
Hoa bưởi đầu thôn hương thoang thoảng
Chuyến đò còn đó đợi anh sang.*

Phù Vân, Kim Bảng, Hà Nam, 1975

DÂNG ĐỜI MÀU XANH BÍCH MÙA XUÂN

*Tia nắng xuân ấm áp tràn về
Xua tan những mây mù, lạnh lẽo
Hạt mầm xuân vọt lớn lên từ đất
Dâng đời màu xanh bích mùa xuân
Hoa đại ven đời sắc cũng thắm hơn
Khoe áo một ngày xuân mới
Cây Hoàng Đàn trước nhà ríu ran chim hót
Cành thấp cành cao trĩu quả Hoàng Đàn*

*Ta thâm reo khi thấy Hoàng Đàn!
Loài đại thụ khó trông lắm đấy
Mỗi xuân về cảnh Hoàng Đàn thêm quả
Lòng chợt mơ đồi thấp đồi cao
Dáng Hoàng Đàn tràn lan mặt đất
Và những bầy chim chuyền càn
Nghe trong lành sóng xuân thức dậy
Một mùa xuân ấm áp cao nguyên
Sương mong manh như giăng lụa mỏng
Lớp lớp cây non từ đất nảy mầm
Lòng thơ như quả Hoàng Đàn tách vỏ
Mở lòng đón bầu bạn gần xa
Cây Hoàng Đàn trầm lặng, gió xuân ru.*

Đà Lạt, xuân 2005

XUÂN HY VỌNG

*Nắng ấm mùa xuân tràn khung cửa
Sương sữa giăng tràn kín triền đồi
Xuân uyển chuyển như làn mây thắm
Cứ trào lên những sắc vẫy rồng*

*Đất và trời nhòa trong hơi ấm
Những thương yêu da diết tình xuân
Thồn thức đón những ngày đẹp nhất
Nắng hây hây tím phượng tươi nguyên*

*Mai anh đào hồng thắm đường xuân
Gương mặt người và hoa rạng rỡ
Thì thắm xuân ấm no hy vọng
Yêu dấu ơi, xuân đã ươm mầm.*

Xuân Đà Lạt, 2007

CHO CÁC CON TÔI

*Mẹ tựa vầng trăng khuyết
Hao gầy suốt năm canh
Lời ru trào nước mắt
Suốt dặm trường đa đoan*

*Nhà quạnh quẽ buồn tênh
Con bơ vơ, sầu khổ
Con úa tàn, buồn khổ
Khi thiếu Mẹ ở bên*

Chạnh xót xa trong lòng
Một mai bóng tàn úa
Trong non cao biển rộng
Giữa cõi đời trong đục
Ai dắt con hàng ngày

Mẹ đếm từng cơn gió
Trong giông bão đời thường
Cầu cho con bình an
Thân tha phương viễn xứ

Con gắng lo học hành
Cho chí tuệ tinh thông
Con rèn luyện tâm đức
Đừng lấy oán trả ân

Đức nhân nhin là hơn
Cho gia đình êm ấm

Dẫu đời là dâu bể
Trong trần thế nhân gian
Biết bao nhiêu ân nghĩa
Con nhận từ người thương

Người thương người tha thiết
Tình ấm hồng ngọn lửa
Là vật báu muôn đời
Chớ bạc trắng như vôi
Trong cách sống, ứng xử
Con ghi nhớ khắc sâu
Lời mẹ dạy dài lâu
Trong một kiếp con sống
Để hạnh phúc bền chặt
Đừng làm ai đau sầu...
Thấy người nghèo cùng cảnh
"Lá lành bọc lá rách"
Dù dặt giữa cuộc đời
Tâm hồn con thanh thoi
Là thần được Bách Lão...

Đà Lạt, 11-2007

TRĂM MẾN NGÀN THƯƠNG

Tặng em Nguyễn Thị Thanh Toàn
HOÀNG NGUYỄN TRỰC
(Thầy giáo dạy văn)

*Chia tay em Nguyễn Thị Thanh Toàn
"Trên đường Thiên Lý" vẫn ngân vang
Tĩnh nét hồn nhiên và hiền hậu
Rất yêu thơ và rất lạc quan*

*Quê em đẹp mãi dòng sông Đáy
Phù Vân sóng nước vẫn mênh mang
Con chim tung cánh về nơi ấy
Nhớ tổ nuôi mình dạ xốn xang*

*Ba năm tình nghĩa bao chan chứa
Gửi lại nơi em tấm lòng vàng
Hãy gắng lên em đừng yếu đuối
Đời của em như buổi bình minh*

*Tương lai rực rỡ lung linh
Đang chờ các bạn học sinh ra trường
Thanh Toàn trăm mến ngàn thương
Chia tay tình nghĩa vấn vương thầy trò*

*Hãy vang câu hát lời thơ
Hỡi con chim nhỏ bao giờ có quên
Thời gian bay vút như tên
Ngày mai em sẽ lớn lên không ngừng*

*Nhìn em thấy rất vui mừng
Nào cô gái nhỏ thấy tung cánh đời
Nôm na ghi vội mấy lời
Nhớ thôn Phù Đạm có người em thương!*

ƠI MI MO SA

Vừa phải - Dầm thấm

Nhạc : NGUYỄN THO

Thơ : NGUYỄN THỊ THANH TOÀN

Nơi có dòng sông sương hiển hoà. Gió thung lũng thổi qua
thời qua thời gian. Đưa hương thơm ngan ngát dịu
dàng. Bền chặt một màu vàng. Mi mo sa Mi mo sa ơ ơ
Mi mo sa mơ màng. Ê... Nơi tôi
gặp khoảng trời ấu thơ Những triển dãi bình yên đưa tôi về quá
khứ. Ê... ề ề ề Tâm hồn như hoà
trong hương cỏ. Nơi ấm áp tình thương của mẹ. Nơi ấm áp bàn
tay của mẹ. Bàn tay của mẹ vuốt tóc con. Đà Lạt
ơ Mi mo sa, Đà Lạt ơ Mi mo sa Lá dất ngọc trong nắng
vàng Đà Lạt ơ Mi mo sa.

LANGBIAN - TÌNH YÊU VÀ NỖI NHỚ

Nhạc : QUANG VŨNG

Thơ : NGUYỄN THỊ THANH TOÀN

Andante

Em ngắm trời xanh trong mắt anh. Từ đỉnh Lang bi an hùng
vĩ, nơi bốn bề mây trắng bóng bệnh. Lang bi an
tinh khôi trước bình minh thành phố thân thương đầy sức trẻ.
Nơi có ngàn bông hồng nở. Mi mô sa vàng gọi mùa thu
sang, núi với đồi cỏ xanh mơn man.
Con đường dốc thênh thang anh đào nở. Tình yêu, tình yêu không
lời, cảnh phượng tím bâng khuâng, từng đàn em nhỏ riu
rít tim tổ ấm. Nơi em ngán ngạo say trời xanh thăm và anh.
Đà Lạt bùng lên những giọt nắng lung linh, cho tóc em
dài thướt tha chiều ấy. Nơi ta gửi lòng theo sóng hồ xanh.
Lang bi an tình yêu và nỗi nhớ. Lang bi an
đẹp mãi khúc tình ca (Lang bi) ca.

Tác giả cùng đoàn cán bộ ngành thư viện Bộ VHTT chụp ảnh lưu niệm tại quảng trường Matxcova.

“Tuổi Trắng Rằm” (Chân dung Vi Bích Thủy Châu - Con gái nhà thơ)

Tác giả đọc thơ Đêm thơ nguyên tiêu 2005

Tác giả cùng một số cán bộ ngành VH TT tại lễ kỷ niệm 60 năm thành lập ngành VH TT

Lớp bồi dưỡng báo chí Bộ VH-TT - trường viết văn Nguyễn Du năm 1997
trong chương trình tham quan

Đoàn cán bộ ngành VH-TT tỉnh Lâm Đồng tham quan các tỉnh phía Bắc

Gặp gỡ nhà thơ Phan Thị Thanh Nhàn (Người đứng bên trái tác giả)

MỤC LỤC

Lối hèn hoa về	7
Mộng mơ mùa xuân	9
Miền đất không hoang sơ	10
Hoa cải.....	11
Cây gạo làng.....	12
Thức cùng núi	13
Sli núi rừng quê anh.....	15
Mẹ tôi	18
Hoa cải Phù Vân	20
Mắt phượng vĩ không ngủ	22
Hương vườn ổi.....	24
Ánh mắt mùa xuân	26
Phượng xuân.....	27
Thương mười ngón tay chai	28
Hồn quê	29
Một thoáng Hà Nội.....	30
Khoảng trời cúc quỳ	32
Có một loài hoa.....	34
Đắng	36
Bình minh miền anh	37
Dập diu mùa xuân.....	38
Mimôsa	39
Nhụy xuân.....	40
Cho chiều.....	41
Đường xuân	42
Khúc tâm tình.....	43
Yêu thế mùa xuân.....	45

Thung lũng tình yêu	47
Dịu dàng	48
Trái táo thiên đường.....	49
Bài thơ tháng ba.....	50
Khúc hát mùa xuân.....	51
Lang Bian - xứ sở tình yêu và nỗi nhớ	52
Nét thu	55
Nhớ	56
Khúc ca thành phố hòa bình.....	57
Đà Lạt ban mai	59
Thu về trên thành phố bông hồng	61
Bến vắng.....	63
Con trâu đồng chiêm	64
Đón ánh sao rơi	66
Bên hồ với chị Xuân Hương	68
Tình đá.....	69
Nét xuân	70
Anh là mùa xuân vĩnh viễn	71
Mặn mà tình xuân	73
Bình minh ở Đồi Cù.....	74
Vãn cảnh.....	75
Xa anh.....	76
Hương Bảo Lộc	77
Quê em	79
Dâng đời màu xanh bích mùa xuân	80
Xuân hy vọng.....	82
Cho các con tôi	83
* Trăm mến ngàn thương	86
* Oi Mi mo sa (Nhạc Nguyễn Thọ)	
* Langbian - Tình yêu và nỗi nhớ (Nhạc Quang Vượng)	

LỐI HẸN HOA VẼ

thơ

NGUYỄN THỊ THANH TOÀN

*

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

65 Nguyễn Du □ Hà Nội

Tel & Fax: 8222135

E-mail: nxbhoinhavan@hn.vnn.vn

Chịu trách nhiệm xuất bản:

NGUYỄN PHAN HÁCH

Biên tập: Mạc Phương

Bìa: Vi Quốc

Kỹ thuật vi tính: Tạ Thu Huyền

Sửa bản in: Vi Quốc

*

In 500^c, khổ 13 x 20cm. Tại Nhà in Khoa học & Công nghệ
Số ĐKKHXB: 929-2007/CXB/78-60/HNV.

In xong và nộp lưu chiểu tháng 12 năm 2007

Giá: 30.000đ

"Mùa thu vàng" tranh sơn dầu Levitan(Nga)

Bản chép Vi Quốc Hiệp

Tranh bìa1: "Sen đồng nội" Sơn dầu Vi Quốc Hiệp
Bộ sưu tập: Bà Trần Lan Hương- Tp Hồ Chí Minh